

Lieta C-90/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 10. februāris

Iesniedzējtiesa:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 10. februāris

Apelācijas sūdzības iesniedzējs:

“*Gjensidige*” ADB

Pārējie lietas dalībnieki:

“*Rhenus Logistics*” UAB

“*ACC Distribution*” UAB

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzības iesniedzēja “*Gjensidige*” ADB prasība pret atbildētāju (otru kasācijas tiesvedībā iesaistīto lietas dalībnieku) “*Rhenus Logistics*” UAB par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz subrogāciju.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Kasācijas tiesvedība ir saistīta ar tiesību normām, kas reglamentē starptautiska pārvadājuma līguma pušu noslēgtas vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu nozīmi, lai noteiktu gan no šā līguma izrietošā strīda tiesas jurisdikciju, gan *lis pendens* noteikumu pārkāpuma tiesiskās sekas. Lietā izvirzītais jautājums par to dalībvalstu tiesu jurisdikcijas noteikšanu, kurām ir jāizskata strīds, ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1215/201”) un 1956. gada

Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (turpmāk tekstā – “CMR konvencija”) regulējuma jomā.

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Regulas Nr. 1215/2012 71. pants, ņemot vērā tās 25., 29. un 31. pantu un 21. un 22. apsvērumu, ir interpretējams tādējādi, ka tas ļauj piemērot CMR konvencijas 31. pantu arī gadījumos, kad uz strīdu, kas ietilpst abu minēto tiesību aktu piemērošanas jomā, attiecas vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu?

2. Vai Regulas Nr. 1215/2012 45. panta 1. punkta e apakšpunkta ii) punktu, ņemot vērā likumdevēja nodomu stiprināt to līgumu aizsardzību, ar kuriem tiek piešķirta jurisdikcija Eiropas Savienībā, var interpretēt plašāk, proti, ne tikai attiecībā uz šīs regulas II nodaļas 6. iedaļu, bet arī tās 7. iedaļu?

3. Vai Regulā Nr. 1215/2012 lietotais jēdziens “sabiedriskā kārtība”, izvērtējot situācijas īpatnības un no tā izrietošās tiesiskās sekas, var tikt interpretēts kā tāds, kas aptver pamatu, lai pieņemtu lēmumu neatzīt citas dalībvalsts spriedumu, ja specializētas konvencijas, piemēram, CMR konvencijas, piemērošana rada juridisku situāciju, kurā vienā un tajā pašā lietā netiek ievērots ne nolīgums par jurisdikcijas piešķiršanu, ne nolīgums par piemērojamiem tiesību aktiem?

Minētie ES un starptautisko tiesību akti un Tiesas judikatūra

Regulas Nr. 1215/2012 21. un 22. apsvērums un 25., 29., 31., 45. un 71. pants; CMR konvencijas 31. un 41. pants.

Spriedums, 2003. gada 9. decembris, *Gasser*, C-116/02, rezolutīvās daļas 2. punkts; spriedums, 2009. gada 28. aprīlis, *Apostilides*, C-420/07, 58. punkts; spriedums, 2010. gada 4. maijs, *TNT Express Nederland*, C-533/08, 48., 49. un 51. punkts; spriedums, 2013. gada 19. decembris, *Nipponkoa Insurance Co. (Europe)*, C-452/12, 40., 42. un 44. punkts; spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Nickel & Goeldner Spedition*, C-157/13, rezolutīvās daļas 2. punkts; spriedums, 2014. gada 23. oktobris, *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, 49. punkts; spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Diageo Brands*, C-681/13, rezolutīvās daļas 39. punkts un 1. punkts; ģenerālvokāta Īva Bota [*Yves Bot*] 2018. gada 6. septembra secinājumi lietā *Liberato*, C-386/17, 74.–90. un 94. punkts; spriedums, 2019. gada 16. janvāris, *Liberato*, C-386/17, rezolutīvā daļa.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

1. Klients “ACC Distribution” UAB un pārvadātājs “Rhenus Logistics” UAB noslēdza pārvadājuma pakalpojumu līgumu (turpmāk tekstā – “pārvadājuma līgums”) par datortehnikas sūtījuma pārvadāšanu no Nīderlandes uz Lietuvu. Pats “Rhenus Logistics” UAB sūtījumu nepārvadāja, un faktiskais pārvadātājs bija

Polijas uzņēmums “Kark-Trans” PPHU. Naktī no 2017. gada 23. uz 24. janvāri daļa sūtījuma (5155 kg) tika nozagta, kad pārvadājumā izmantotās kravas automašīnas vadītājs apstājās neapsargātā stāvvietā Vācijā.

- 2 Pārvadājuma līguma sadaļas “Pušu atbildība” 2. punktā bija noteikts, ka “strīdus un domstarpības, kas var rasties, pildot šo līgumu, cik vien iespējams, risina sarunu ceļā starp pusēm”. Minētās sadaļas 3. punktā bija noteikts, ka “ja strīdus un domstarpības neizdodas atrisināt sarunu ceļā starp pusēm, tos izskata tiesa, kuras apgabalā ir reģistrēta klienta juridiskā adrese”. Tā kā pasūtītāja “ACC Distribution” UAB juridiskā adrese ir Lietuvā, strīdu, kas izrietēja no līguma izpildes, risināšanai bija piemērojama Lietuvas tiesu jurisdikcija, par ko puses bija vienojušās pārvadājuma līgumā.
- 3 Apdrošinātājs “Gjensidige” ADB bija apdrošinājis apdrošinājumaņēmējam “ACC Distribution” UAB piederošos sūtījumus pret visiem riskiem uz līguma darbības laiku no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim. “Gjensidige” ADB atzina sūtījuma zādzību par apdrošināšanas gadījumu un 2017. gada 21. aprīlī izmaksāja apdrošinājumaņēmējam “ACC Distribution” UAB apdrošināšanas atlīdzību 205 108,89 EUR apmērā.
- 4 2017. gada 3. februārī Nīderlandes Karalistes Zēlandes–Rietumbrabantes apgabaltiesā (turpmāk tekstā – “Nīderlandes tiesa”) tika ierosināta civillietā Nr. C/02/329931/HA ZA 17-290, ko sabiedrības *Post & Co Belgium BVBA* un “Rhenus Logistics” UAB iesniedza pret atbildētājiem “ACC Distribution” UAB “Gjensidige” ADB, *Dell Technology and solutions Limited* un *Dell (PS) Limited*, lai panāktu negatīva fakta konstatēšanu, nosakot pārvadātāja civiltiesiskās atbildības robežas. Tiesvedībā atbildētāji “ACC Distribution” UAB un “Gjensidige” ADB izvirzīja jautājumu par jurisdikciju, apgalvojot, ka tiesai būtu jāatzīst, ka tai nav jurisdikcijas izskatīt lietu, jo starp pārvadājuma līguma pusēm bija noslēgts līgums par jurisdikcijas piešķiršanu. Ar 2017. gada 23. augusta lēmumu Nīderlandes tiesa noraidīja šo atbildētāju prasību, pamatojoties uz to, ka pārvadājuma līguma pušu noslēgtā vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, kas ierobežoja to tiesu izvēli, kurām bija jurisdikcija saskaņā ar CMR konvencijas 31. pantu, bija pretrunā minētajam CMR konvencijas noteikumam un bija spēkā neesoša saskaņā ar CMR konvencijas 41. panta 1. punktu.
- 5 2017. gada 19. septembrī *Kauno apygardos teismas* (Kauņas apgabaltiesa; turpmāk tekstā – “apgabaltiesa”) tika ierosināta civillietā, ko prasītājs “Gjensidige” ADB iesniedza pret atbildētāju “Rhenus Logistics” UAB par zaudējumu atlīdzību 205 108,89 EUR apmērā un procentiem. Prasītājs “Gjensidige” ADB norādīja, ka pēc tam, kad tas izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību par kravas zādzību apdrošinājumaņēmējam “ACC Distribution” UAB, tam subrogācijas kārtībā pārgāja prasījuma tiesības pret pārvadātāju “Rhenus Logistics” UAB par civiltiesisko atbildību saskaņā ar pārvadājuma līgumu.
- 6 Atbildētājs “Rhenus Logistics” UAB lūdza prasību atstāt bez izskatīšanas. Tas norādīja, ka tiesvedības uzsākšana apgabaltiesā radīja *lis pendens* situāciju, kas

būtu jāatrisina, atzīstot Nīderlandes tiesas jurisdikciju izskatīt strīdu starp pusēm, jo tiesvedība Nīderlandes tiesā tika uzsākta agrāk.

- 7 Apgabaltiesa ar 2018. gada 12. marta rīkojumu apturēja tiesvedību līdz galīgā sprieduma pasludināšanai civillietā Nr. C/02/329931/HA ZA 17-290, ko izskatīja Nīderlandes tiesa; tā neapmierināja atbildētāja “*Rhenus Logistics*” UAB lūgumu neizskatīt šo lietu. *Lietuvos apeliacinis teismas* (Lietuvas apelācijas tiesa; turpmāk tekstā – “apelācijas tiesa”) ar 2018. gada 19. jūlija rīkojumu atstāja spēkā apgabaltiesas 2018. gada 12. marta rīkojumu. Apelācijas tiesa, ņemot vērā pārvadājuma līgumā noslēgto vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu un Regulas Nr. 1215/2012 25. panta 1. punktu, atzina, ka jurisdikcija ir Lietuvas tiesām. Turklāt tā nolēma, ka CMR konvencijas 31. panta 1. un 2. punktā paredzēto noteikumu par alternatīvo jurisdikciju un *lis pendens* noteikumu piemērošana šajā lietā nav pamatota, jo tas būtu pretrunā Regulas Nr. 1215/2012 pamatprincipiem, jo īpaši jurisdikcijas paredzamības un pušu vienošanās efektivitātes principiem.
- 8 Ar 2019. gada 25. septembra spriedumu apvienotajās lietās Nr. C/02/329931/HA ZA 17-290 un 17-824 Nīderlandes tiesa pasludināja, ka prasītāju “*Rhenus Logistics*” UAB un *Post & Co Belgium BVBA* atbildība pret atbildētājiem “*ACC Distribution*” UAB, “*Gjensidige*” ADB, *Dell Technology and solutions Limited* un *Dell (PS) Limited* ir ierobežota un nevar pārsniegt CMR konvencijas 23. panta 3. punktā noteikto kompensācijas summu. Šis spriedums netika pārsūdzēts.
- 9 Izpildot Nīderlandes tiesas 2019. gada 25. septembra spriedumu, atbildētājs “*Rhenus Logistics*” UAB 2020. gada 14. februārī pārskaitīja prasītājam “*Gjensidige*” ADB kompensāciju 61 229,05 EUR apmērā (zaudējumu atlīdzība 40 854,20 EUR apmērā un procenti). Prasītājs 2020. gada 11. maijā iesniedza lūgumu daļēji atsaukt prasību (40 854,20 EUR apmērā) un lūdza apmierināt atlikušo prasību par zaudējumu atlīdzību 164 254,69 EUR apmērā. Apgabaltiesa ar 2020. gada 12. februāra rīkojumu atsāka izskatīt apturēto civillietu.
- 10 Apgabaltiesa ar 2020. gada 22. maija spriedumu pieņēma prasītāja “*Gjensidige*” ADB prasības daļēju atsaukumu (40 854,20 EUR apmērā) un šīs lietas daļas izskatīšanu izbeidza, bet pārējo prasības daļu noraidīja. Apgabaltiesa nolēma, ka Nīderlandes tiesas galīgajam spriedumam ir juridisks spēks šajā lietā.
- 11 Apelācijas tiesa ar 2021. gada 25. februāra rīkojumu atstāja spēkā apgabaltiesas 2020. gada 22. maija spriedumu. Apelācijas tiesa norādīja, ka, ņemot vērā attiecīgo pārvadājuma līguma pušu vienošanos par to strīdu izšķiršanas vietu, prasību Lietuvas tiesā var iesniegt gan saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 25. panta 1. punktu (izņēmuma jurisdikcija), gan saskaņā ar alternatīvajiem starptautiskās jurisdikcijas noteikšanas noteikumiem, kas paredzēti CMR konvencijas 31. panta 1. punktā. Tā nolēma, ka CMR konvencijā paredzēto alternatīvo noteikumu par starptautiskās jurisdikcijas noteikšanu piemērošana šajā lietā, lai atrisinātu starp pusēm radušos strīdu, nepārkāptu Regulas Nr. 1215/2012 pamatprincipus un neradītu mazāk labvēlīgas sekas iekšējā tirgus pareizai darbībai nekā tās, kas rastas, piemērojot Regulas Nr. 1215/2012 25. panta 1. punktu.

Izvērtējusi izskatāmās civillietas par zaudējumu atlīdzināšanu uz subrogācijas pamata un Nīderlandes tiesā izskatāmās civillietas par pārvadātāja civiltiesiskās atbildības robežu noteikšanu identiskumu, apelācijas instances tiesa nolēma, ka tās neatbilst strīdu identiskuma nosacījumam (ir dažādas puses, atšķiras prasības tiesiskais pamats), bet ir uzskatāmas par viennozīmīgi saistītām (abu lietu mērķi un fakti, uz kuriem balstās abas lietas, sakrīt). Apelācijas tiesas ieskatā pirmās instances tiesa pareizi balstījās uz Nīderlandes tiesas spriedumu – ar kuru tika noteikta atbildētāja ierobežota civiltiesiskā atbildība – kā uz konstatētu faktu un secināja, ka nav pamata atkārtoti izskatīt jautājumu par civiltiesiskās atbildības plašāka apmēra piemērošanu.

- 12 *Lietuvos Aukščiausioji Teismas* (Lietuvas Augstākā tiesa; turpmāk tekstā – “kasācijas tiesa”) 2021. gada 2. jūnijā pieņēma izskatīšanai prasītāja “Gjensidige” ADB kasācijas sūdzību, ar kuru tas lūdza pārskatīt apelācijas tiesas 2021. gada 25. februāra rīkojumu, kā arī lūdza iesniegt Tiesai prejudiciālu jautājumu, lai noteiktu, vai vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu šajā lietā ir kvalificējama kā izņēmuma un kādas būtu tās pārkāpšanas tiesiskās sekas. Savā kasācijas sūdzībā prasītājs tostarp norāda, ka, pastāvot pretrunām starp CMR konvencijā un Regulā Nr. 1215/2012 paredzētajiem jurisdikcijas noteikumiem, prioritāte bija jāpiešķir Regulas Nr. 1215/2012 25. panta 1. punktā paredzētajam tiesiskajam regulējumam, kurā vienošanās par jurisdikciju norādīto dalībvalsts tiesu jurisdikcija ir pielīdzināta izņēmuma jurisdikcijai. Apelācijas instances tiesa nepamatoti esot piemērojusi CMR konvencijas 31. panta 1. punktā paredzētos alternatīvos starptautiskās jurisdikcijas noteikšanas noteikumus, jo to piemērošana esot radījusi mazāk labvēlīgas sekas iekšējā tirgus pareizai darbībai un neesot nodrošinājusi Eiropas Savienības darbības principus.
- 13 Atbildētājs “Rhenus Logistics” UAB atbildes rakstā uz kasācijas sūdzību lūdza noraidīt prasītāja lūgumu iesniegt Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, noraidīt kasācijas sūdzību un atstāt spēkā apelācijas tiesas 2021. gada 25. februāra rīkojumu.

Kasācijas instances tiesas argumenti un tās nostāja prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā

- 14 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, pamatojoties uz Tiesas judikatūru, ir jāizdara šādi sākotnēji secinājumi: i) CMR konvencijas noteikumi ir piemērojami starptautiskās jurisdikcijas lietās, tostarp šīs konvencijas 31. pants, saskaņā ar kuru vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu nav izņēmuma un tās var neievērot, iesniedzot prasību kādā no šajā pantā minētajām tiesām (spriedums lietā *Nickel & Co. Goeldner Spedition*); ii) prasību identiskuma novērtējums *lis pendens* nolūkā ir jāveic saskaņā ar ES regulā paredzētajiem noteikumiem; iii) šajā lietā Nīderlandes tiesā un Lietuvas tiesā celtās prasības ir identiskas (spriedums lietā *Nipponkoa Insurance Co. (Eiropa)*). Līdz ar to, ciktāl tas attiecas uz abos tiesvedības procesos Lietuvā un Nīderlandē iesaistītajiem subjektiem, konkrētajā lietā juridiski nozīmīgs ir tieši Regulas Nr. 1215/2012 29. pants.

- 15 Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punktā it īpaši ir noteikts, ka tas neskar 31. panta 2. punktu, kurā, nosakot izņēmumu no *lis pendens* noteikuma, jebkuras citas dalībvalsts tiesai ir pienākums apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad tiesa, kurā celta prasība, pamatojoties uz vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu, paziņo, ka tai saskaņā ar vienošanos nav jurisdikcijas. Otrkārt, Regulas Nr. 1215/2012 31. panta 3. punktā jebkurai citai tiesai ir noteikts pienākums atteikties no jurisdikcijas, ja tiesa, kas norādīta nolīgumā par jurisdikcijas piešķiršanu, ir konstatējusi, ka tai ir starptautiskā jurisdikcija. Tāpēc 29. panta 1. punktā un 31. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts izņēmums no vispārējā *lis pendens* noteikuma, pamatojoties uz prioritāti laikā, gadījumos, kad ir noslēgta vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu.
- 16 Kā izriet no *CMR* konvencijas 31. panta formulējuma, netiek uzskatīts, ka jurisdikcija ir vienīgi tai tiesai, kas norādīta vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu. Saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 25. panta 1. punktu jurisdikcija, kas piešķirta ar vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu, tiek uzskatīta par izņēmuma jurisdikciju, ja vien puses nevienojas citādi. Līdz ar to vienošanās, ar kurām piešķir jurisdikciju, saskaņā ar Konvenciju un regulu vērtē pretēji. Var uzskatīt, ka *CMR* konvencijas 31. pants, ciktāl tas nosaka bezizņēmuma vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu un ļauj iesniegt prasības citās tiesās, kas nav norādītas vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, var būt pretrunā ES tiesībām. Kasācijas tiesai ir šaubas par *CMR* konvencijas 31. panta, ciktāl tas paredz īpaši brīvu vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu izvērtēšanu, saderību ar Regulu Nr. 1215/2012 no paredzamības attiecībā uz jurisdikcijas tiesām, tiesiskās noteiktības tiesvedības dalībniekiem, pareizas tiesvedības nodrošināšanas, vienlaicīgas tiesvedības riska mazināšanas, savstarpējas uzticēšanās tiesvedības nodrošināšanai Eiropas Savienībā un citu principu viedokļa.
- Lis pendens noteikumu pārkāpuma tiesiskās sekas, ja ir noslēgta vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu*
- 17 Regulas Nr. 1215/2012 29. pantā nav tieši aplūkotas tiesiskās sekas, ja tiesa, kurā pirmajā iesniegta prasība, neievēro pušu noslēgto vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu, kurā norādīta cita tiesa, un uztēmas jurisdikciju pār tai iesniegto prasību.
- 18 Regulas Nr. 1215/2012 formulējums *expressis verbis* neparedz pamatu, lai neatzītū spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, pārkāpjot vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu. Interpretējot šīs regulas noteikumus tādējādi, ka *lis pendens* noteikuma pārkāpums, ja pastāv vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, nerada nekādas tiesiskas sekas, var rasties situācija, kurā būtībā ir atļauts vienlaicīgi uzsākt divas tiesvedības par identiskām prasībām. Šādā gadījumā principam *ubi jus ibi remedium* vairs nevarētu būt nozīmes un varētu tikt radīti labvēlīgi apstākļi, lai apiētu Regulas Nr. 1215/2012 mērķi aizsargāt vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu un piešķirt tām izņēmuma nozīmi.

- 19 Kasācijas tiesa izvirza jautājumu, vai Regulas Nr. 1215/2012 noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ietver vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu aizsardzību arī spriedumu atzīšanas un izpildes līmenī. Lai gan – atšķirībā no Regulas Nr. 1215/2012 24. panta, kas regulē izņēmuma jurisdikciju, – vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu puses var mainīt savu vēlmi celt prasību tiesā, kas norādīta šajā vienošanās, un var izmantot šīs regulas 26. panta 1. punktā paredzēto jurisdikcijas prorogācijas iespēju, šīs regulas 25. pantā vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu definēšanai tiek izmantots izņēmuma jurisdikcijas jēdziens. Turklāt Regulas Nr. 1215/2012 31. pantā ir noteikts, ka, lai varētu piemērot *lis pendens* noteikumus, ja starp pusēm ir noslēgta vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, tiesvedība ir jāceļ tiesā, kas norādīta vienošanās, un tas jau norāda uz vismaz vienas puses nodomu ievērot vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu.
- 20 Situācija šajā lietā arī rada jautājumus par tās atbilstību sabiedriskās kārtības prasībām. Vienošanos par jurisdikcijas piešķiršanu neievērošana var radīt praktiskas sekas tiesvedības dalībniekiem, un šīs sekas neaprobežojas tikai ar tiesvedību tiesā, kas nav tiesa, par kuru panākta piekrišana vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu. CMR konvencijas 29. pants, kas reglamentē pārvadātāja iespēju atsaukties uz atbildības ierobežojumu, saista jautājumu par piemērojamiem tiesību aktiem ar tiesas, kurā celta prasība, jurisdikciju. Ja netiek ievērota vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, piemērojami tiesību akti var atšķirties no tiem, kas būtu piemērojami, ja tiktu ievērota vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu. Šis fakts rada pamatotus jautājumus par CMR konvencijas 29. panta saderību un tā saikni ar 3. pantu un 5. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), kurā atzītas pušu tiesības izvēlēties pārvadājuma līgumam piemērojamos tiesību aktus.
- 21 Nedrīkst aizmirst to, ka gadījumā, ja jurisdikciju uzņemas tiesa, kas nav norādīta vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, un attiecīgajā lietā tiek piemēroti tās tiesas tiesību akti, kurā iesniegta prasība (latīņu val. *lex fori*), atbildētājs saskaras ar jurisdikcijas un piemērojamo tiesību aktu problēmām, jo šādas personas lieta ne vien tiek izskatīta citā tiesā, nevis tajā, ko šī persona pamatoti sagaida, bet arī saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem šai personai nebija iespējas regulēt savu rīcību tiesiskajās attiecībās. Tādējādi izņēmuma apstākļos, piemēram, ja tiktu pārkāptas *lis pendens* normas piemērojamo noteikumu un Tiesas judikatūras neievērošanas dēļ vai ja šāda pārkāpuma rezultātā tiktu pārkāptas svarīgākas procesuālās tiesības, šķiet, būtu pamatoti atsaukties uz neatzīšanu, pamatojoties uz tās dalībvalsts sabiedrisko kārtību, kurā tiek lūgta atzīšana.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 22 Atbildēm uz šā rīkojuma rezolutīvajā daļā izklāstītajiem un Tiesai uzdotajiem jautājumiem ir būtiska nozīme šajā lietā, jo tās ļautu pareizi piemērot Regulas Nr. 1215/2012 noteikumus, par kuriem Tiesa vēl nav lēmusi.